

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

808.

U s t a w a

z dnia 26 września 1922 r.

w przedmiocie rozszerzenia sieci dróg państwowych.

Art. 1. Za drogi państwowe, w myśl art. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 6, poz. 32), uznaje się drogi w Ziemi Wileńskiej, wyszczególnione w wykazie, załączonym do niniejszej ustawy.

Art. 2. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrowi Robót Publicznych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

Załącznik do ustawy z dnia 26 września 1922 r. poz. 808.

WYKAZ DRÓG PAŃSTWOWYCH.

Nazwa drogi	Ogólna długość drogi kilometrów	W tem drogi bitej kilometrów
1. (Grodno-Czyżówka) — Orany — Wilno — Święciany — Mielengiany — Rasciuny — Twerecz — (Widze) . . .	236	29
z odnogami:		
a) Nowosiółki — granica pasa neutralnego — (Jewie — Kowno) . . .	9	—
b) Wilno — Mejszagola — Jawniuny — granica pasa neutralnego — (Wiłkomierz)	36	36
c) Wilno — Rzesza — Podbrzezie — granica pasa neutralnego — (Giedrojcie — Malaty)	37	13
d) Rasciuny — Hoduciszki — Kobylnik	35	10
e) Hoduciszki — (Postawy — Dżisna)	16	—
2. Wilno — Mickuny — Michaliszki — Kurkule — Kobylnik — (Miadzioł — Dolhinów)	110	—

Nazwa drogi

Nazwa drogi	Ogólna długość drogi kilometrów	W tem drogi bitej kilometrów
z odnogami:		
a) Kurkule — Swir — Soły — Żuprany	53	12
b) Kobylnik — (Mońkowicze — Łuczaj)	14	—
3. (Wilno) — Rybiszki — Oszmiana — Żuprany — Smorgonie — (Lebie-dzień — Mołodeczno — Mińsk) . . .	103	63
z odnogami:		
a) Oszmiana — Graużyski — Dej-lidy — (Bieniakonie)	46	—
b) Oszmiana — Holszany — (Tra-by — Nowogródek)	25	—
4. Wilno — Jaszuny — (Bieniakonie — Lida)	47	2
Razem	767	165

809.

U s t a w a

z dnia 26 września 1922 r.

w przedmiocie oddania 1-no hektarowej parceli państwowo-leśnej z gruntów państwowo-leśnych w Puszczykowie pod Poznaniem pod budowę kościoła rzymsko-katolickiego w powyższej miejscowości.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do bezpłatnego oddania 1-no hektarowej parceli ziemi z gruntów państwowo-leśnych w Puszczykowie pod budowę kościoła rzymsko-katolickiego w tejże miejscowości.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

810.

U s t a w a

z dnia 26 września 1922 r.

o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Art. 1. Nadzór nad wszystkimi państwowymi, publicznymi i prywatnymi zakładami ubezpieczeń na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem publicznych zakładów ubezpieczeń społecznych, wykonywa Minister Skarbu za pomocą osobnego Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

Art. 2. Na pokrycia kosztów nadzoru i utrzymania Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń pobierana będzie od zakładów ubezpieczeń podlegających nadzorowi Ministerstwa Skarbu, opłata specjalna pod nazwą „opłata za nadzór nad zakładami ubezpieczeń”.

Art. 3. Stopę opłaty oraz sposób przeprowadzenia jej rozdziału i poboru oznacza Minister Skarbu w zależności od rzeczywistych kosztów nadzoru. Jednakże wysokość opłaty, uiszczanej corocznie przez poszczególny zakład ubezpieczeń, nie może przekraczać siedmiu pro mille (7‰) od sumy składek (premji) brutto, zebranych przez ten zakład w roku sprawozdawczym w obrocie krajowym z interesów bezpośrednich, przyczem w zakładach, opartych na wzajemności, odlicza się od sumy składek brutto przyznane ubezpieczonym za rok sprawozdawczy zwroty i dywidendy.

Opłata za nadzór nie może obciążać ubezpieczonych.

Art. 4. Opłatę, oznaczoną w art. 2, uiszczyć należy po raz pierwszy za rok sprawozdawczy, rozpoczynający się dnia 1 stycznia 1922 r., względnie w innym terminie tegoż roku, i uiszczać ją corocznie zaraz po przyjęciu przez walne zgromadzenie bilansu.

Art. 5. Opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń, pobierane dotychczas na zasadzie art. 559 Ros. Zbioru Praw tom V z r. 1908, § 1 austr. ustawy z dn. 24 lipca 1917 r. (austr. Dz. Ust. P. № 307) i § 81 niem. ustawy z dnia 12 maja 1901 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 139 i nast.), uchyla się z chwilą wejścia w życie ustawy niniejszej.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

811.

U s t a w a

z dnia 26 września 1922 r.

w przedmiocie rozbudowy miast.

Art. 1. Gminy miejskie, w których ruch budowlany jest w zastoju lub niedostateczny i w których istnieje brak mieszkań, obowiązane są podjąć akcję, mającą na celu poprawę tych stosunków w myśl postanowień, objętych niniejszą ustawą.

Art. 2. Przeprowadzenie akcji zapobieżenia brakowi mieszkań powierzy rada miejska magistratowi, a w większych miastach—komitetowi rozbudowy miasta, który jest urzędem miejskim, podległym magistratowi. Komitetowi rozbudowy miasta może rada

miejska przekazać także przeprowadzenie innych spraw, z kwestją mieszkaniową związanych.

Art. 3. Komitet rozbudowy miasta składać się będzie 6 do 12 członków, których na wniosek magistratu powołuje rada miejska z liczby osób, stale w mieście zamieszkałych, świadomych potrzeb miasta i do spełnienia powyższego zadania odpowiednich, chociażby one nie należały do składu rady lub magistratu.

Na czele tego komitetu stoi prezydent miasta, względnie burmistrz lub jego zastępca.

Członkowie, powołani do komitetu, spełniają swoje obowiązki honorowo, za wykonane jednak dla komitetu prace otrzymują wynagrodzenie, które każdorazowo określi magistrat.

Do komitetu deleguje przedstawiciela lub kilku przedstawicieli z głosem doradczym:

- 1) w Warszawie—Ministerstwo Robót Publicznych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia Publicznego, w miastach, wydzielonych z powiatu—wojewoda, w miastach niewydzielonych—starosta;
- 2) w miastach, którym Skarb Państwa przyjdzie z pomocą w myśl art. 16 niniejszej ustawy, delegaci rządowi do komitetu rozbudowy mają głos stanowczy. W ostatnim przypadku delegatów z głosem stanowczym nie może być więcej, jak dwóch;
- 3) w b. zaborze austriackim sposób utworzenia komitetu, jego skład i zakres działania w granicach niniejszej ustawy oznaczy rada miejska.

Art. 4. Zadaniem gminy w celu poprawy stosunków mieszkaniowych będzie:

- 1) dążenie do budzenia inicjatywy prywatnej w zakresie ruchu budowlanego;
- 2) rozpoczęcie ze strony gminy samodzielnej akcji budowlanej celem pomnożenia liczby lokali mieszkalnych w mieście.

Dla osiągnięcia powyższych celów gmina:

- a) pomaga współdzielczym stowarzyszeniom mieszkaniowym, instytucjom społecznym i osobom prywatnym w budowie domów mieszkalnych przez odstąpienie gruntów pod budowę drogą sprzedaży, wieczystej lub czasowej dzierżawy lub na prawie budowlany, przez dostarczenie materiałów budowlanych, a także ma prawo pokrywać najwyżej do lat 20 niedobór z eksploatacji domów, gdy budowa i ta eksploatacja odpowiadać będzie warunkom, ustalonym przez komitet.

Gmina ma prawo też gwarantować właścicielowi nowowyprowadzanego domu możliwość pokrycia annuitetów za dług, zaciągnięty przez czas, wyznaczony na amortyzację;

- b) nabywa tereny pod budowę domów drogą umów dobrowolnych, obejmuje grunty, leżące w sferze interesów miasta, które, na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P.